

NUMARUL 10 BANI

ABONAMENTELE

Incep la 1 și 15 ale fiecărei luni și se plătesc tot-d-a-una înainte
 In București la Casa Administrației
 In județe și străinătate prin mandate postale
 Un an în țară 30 lei; în străinătate 50 lei
 Sase luni . . . 15 „ „ 25 „
 Trei luni . . . 8 „ „ 13 „
 Un număr în străinătate 30 bani

MANUSCRISELE NU SE INAPOIAZĂ

REDACȚIA

No. 3—STRADA CLEMENTEI—No. 3

EPOCA

NUMARUL 10 BANI

ANUNCIERILE

In București și județe se primesc numai la
 Administrație
 In străinătate, direct la administrație și la
 toate oficiile de publicitate
 Anunțuri la pag. IV 0.30 b. linia
 „ „ III 2.—lei „
 „ „ II 3.— „ „
 Inserțiile și reclamele 3 lei rindul

Un număr vechi 30 bani

ADMINISTRAȚIA

No. 3—STRADA CLEMENTEI—No. 3.

APARE ZILNIC LA 5 ORE SEARA CU CELE DIN URMĂ ȘTIRI ȘI TELEGRAME ALE ZILEI

PRONOSTICURI

Indiscreta *Voința*, care publica cu așa mare seninătate corespondența închisă dintre Mitropolitul Ghenadie și preotul Damaschin, indiscreta *Voința* așa în curent cu tot ce se petrece în cabinetele Sărătenilor, devenise de cite-va săptămâni foarte tăcută.

Lumea întreagă știa că d-nul procuror și judecător de instrucție fac perquisiții cind la apus cind la răsărit, nemerind pe la locuințele oamenilor tot-d-a-una cind nu sunt ei acasă, spărgind dulapuri, scotocind prin lazi, singură *Voința* nu știa nimic și nu mai da semn de viață.

In sfârșit organul colectivist a răsuflat erii. Intr-o informație tipărită cu litere cari bat la ochi, Zaharia nespune:

„De cind s'a svonit că justiția „instruește hoțiile lui Ghenadie „Petrescu, mai în fie-care zi foștii „servitori ai Mitropoliei sau oamăni devotați hoțului, inspăimîntați, veneau și aduceau locotenentei mitropolitane obiecte și „scule de mare preț, cari, după „inventarii, lipseau din zestrea Bisericei“.

„Față cu această stare de lucruri, s'a hotărât a se face o perquisiție pe la mai mulți din cei „bănuți și ni se spune că magistrații nu se pot plinge că s'au „deranjat pentru nimic.“

Justiția instruește hoțiile lui Ghenadie!

Care justiție?

Aceea a lui Sărăteanu, poate, dar adevărata justiție în conformitate cu prescripțiunile legii, pe aceasta nu am văzut-o mișcându-se.

Am arătat în mod destul de precis calea legală pentru urmărirea Mitropolitului; am citat în întregime lor dispozițiunile art. 497 din codul de procedură penală cu următoarea cuprindere: „Ministerul public de la Curtea de Casație va face lucrările convenite spre urmărirea, s. c. l.“

Minte dar organul colectivist cind scrie că „justiția instruește.“

Nu, nu justiția instruește, ci slugile procurorului general aduc la îndeplinire poruncile ilegale ale stăpînului lor.

In asemenea condițiuni, obiectele și sculele de mare preț cari pretinde *Voința* că lipseau din zestrea mitropoliei și că se aduc acum zilnic locotenentului mitropolitane de foști servitori—sunt combinații copilărești spre a scuza ast-fel perquisițiunile lui Sărăteanu—in toate casele unde nădăjduiește că va putea să găsească ceva, sau să ascundă el ceva.

Notați bine, că îndată după versiunea cu sculele mitropoliei, vine partea principală a informației gazetei colectiviste, parte pentru care au fost scrise cele lalte zece rinduri de la început.

Voința ne vestește că: „față cu această stare de lucruri s'a hotărât a se face o perquisiție pe la mai mulți din cei bănuți“.

Uf! în sfârșit, cu multe și mă-

runte târcoale a găsit *Voința* mijlocul să explice nelegiuitele călcări de domiciliuri, perquisițiuni, confiscări de acte ale parchetului de Ilfov.

Gazeta colectivistă termină informația sa prin următoarea frază: „Ni se spune că magistrații nu se pot plinge că s'au deranjat pentru nimic!“

Această credință o avem și noi foarte deplină, mai ales atunci cind știm că perquisițiunile se fac mereu în lipsa bănuțului și mai ales atunci cind ne gindim că magistrații cu pricina au de șef pe Sărăteanu.

Dacă se întâmplă cum-va să nu găsească ceva, Sărăteanu îi însărcinează poate, să ducă ei ceva în casa omului... și ast-fel nu se pot plinge că s'au deranjat pentru nimic!

Să vede că din atitea perquisițiuni făcute cu *chibzuințe*, la urma urmelor se vor găsi ca prin minune în casa lui X sau Y, corespondența dintre Damaschin și Ghenadie în afacerea Mărgăriteșcu și scheletul ciobanului omorât de Mitropolit acum 20 ani... ast-fel în cit, cum zice *Voința*, să nu se poată plinge magistrații că s'au deranjat pentru nimic!

Ar fi și păcat!

IN LIPSA BĂNUITULUI

Ferească-ne Dumnezeu să tagăduim mandatarilor lui Sărăteanu, datorii dacă nu dreptul, de a scotoci prin dulapurile cetățenilor conform poruncii primite.

Fiind dat proverbul rominesc că ursul nu joacă de dragul bastonului, înțelegem și noi că d-nul procuror nu scotocesc tot d'una prin dulapuri de dragul codului penal; conștiințele procurorilor au să vadă și ele revolte de acelea pe cari le poate astimpăra bugetul ministerului justiției, paragraful personalului.

Dar în sfârșit, care e nevoea d-lor procuror să se sărătească în grajdul patrulelor lor, și să nu observe în misiunea ilegală ce le este impusă cel puțin regulile elementare ale bun-cuviinței.

Nu știm cum potrivește lucrurile de-și fac perquisițiunile mereu în lipsa stăpînului casei. Elevii lui Sărăteanu ne amintesc cu această ocaziune procedarea celor ce se duc să facă visite la ceasul mesei, sau la ori-ce altă oră cind sunt siguri că nu vor găsi pe nimeni acasă.

E însă o mică diferență: acești din urmă profită de ocaziune spre a-și lăsa cărțile, încetați că au scăpat de neajunsurile unei întrevederi, iar d-nul procuror profită de ocaziune spre a sparge lacătele și a scotoci prin toate dulapurile, prin toate odăile, începînd de la horecanul cu dulceață și mergînd pînă la puțina cu varză.

In ori ce țară civilizată, în ori ce țară în care buruiana Sărătească este necunoscută, procurorii au delicatetea în asemenea cazuri să nu înceapă perquisițiunile „în lipsa“ ocupatului sau a complicelui.

Ei se mărginesc să sigileze totul dacă locatarul lipsește, și apoi în fața lui îndeplinesc misiunea lor.

Măsură prudentă, foarte înțeleaptă, foarte bună de pus în practică mai ales în țara noastră sub regimul Sărătenilor.

Perquisițiunile acestea în lipsă, și darul sub colectivități să dea naștere la evenimente neașteptate.

Spre exemplu adesea între 1885-1887, în urma unor asemenea perquisițiuni „în lipsă“ s'au găsit în casele adversarilor guvernului liberal, cantități de tutun de contrabandă suficiente spre a atrage asupra lor cite-va luni de detențiune, sau o amendă formidabilă.

Cu progresele făcute de liberali, în loc de tutun, cine știe ce se va mai găsi de parchet la 1895 în casele noastre, grație perquisițiunilor... „în lipsă!“

AGITATIA IN CONTRA LIGEI

Intrunirea de la Hugo—Manoperile Oculței.—Apelul nominal.—Aminarea.

Intrunirea de la Hugo

Colectiviștii din desființata secțiune București a Ligei au încercat ieri dimineață să lină o ședință în sala teatrului Hugo. Cu toate că aproape totalitatea secțiunilor din țară a recunoscut noul comitet executiv al Ligei și au intrat în relațiuni cu el; colectiviștii de la București însă voesc să se impue și să comande ei Ligei ce are de făcut, măcar că votul de blam dat în congres vechiului comitet executiv venea în cea mai mare parte tocmai de la membrii din Capitală.

Manoperile Oculței

Cu această ocaziune agenții stăpînirii au făcut toate presiunile și amenințările asupra membrilor înscrșiți în desființata secțiune și au umblat pe capete ca să mai înscrie în ultimele momente membri de ocaziune.

Chiar șeful oculței, d. Carada în persoană, s'a scoborit în arenă—ceea-ce a dat ocaziunea unui orator să spună în intrunirea de la Dacia că colectiviștii văzîndu-se cu desăvirire compromiși în cestiunea națională, atînsă și ea de mina sacrilige a d-lui Sturdza, au scos într'un moment de desperare șalvariul lui Mahomet.

Bine înțeles că majoritatea asistenților era compusă din funcționarii de la Bancă și acei de la Regie în frunte cu directorul lor, cari au fost puși în regulă cu plata cotizațiunilor în ultimul moment și unii din ei chiar înscrșiți din nou,—dar afară de aceștia, de consilierii comunali și de funcționarii primăriei—mai era șeful poliției comunale înconjurat de comisarii și mișunau încă o sumă de agenți și funcționari inferiori cari n'au făcut nici-odată parte din Ligă.

Apelul nominal

Cu toate că în sală erau peste 300 de persoane, dar precum se vede că erau mulți cari nu făceau parte din nici o Ligă, d. V. C. A. Rosetti, care presida, a făcut apelul nominal, pentru a se încredința dacă era o treime din acei înscrșiți, căci alt-fel nu se putea ține ședința.

La apelul nominal, cu toate că au răspuns chiar unii pentru alții, s'a constatat că nu erau în sală de cit vre-o 180 din cei înscrșiți.

Cu această ocaziune s'a mai constatat un fapt ciudat: erau două apeluri după cari se strigau cei înscrșiți—unul mai de demult, întocmit după alfabet, și altul ca supliment, întocmit în grabă pentru trebuința cauzei; cînd se citeau numele celor înscrșiți în întîiul, nu răspundeau mai nimeni—din contra, cînd se citeau numele din al doilea, răspundeau relativ mulți. S'a observat chiar că unele nume cunoscut, precum Mavrocordat, Dimitrescu-Iași și altele, figurau pe amîndouă listele.

Aminarea

Față cu acest fiasco complet, colectivității erau opăriți.

Au hotărît dar să ridice ședința și să se întrunească din nou, peste o săptămînă, în același local, la orele 9 de dimineață, pentru a face o nouă încercare de a păstra în mîinile lor un simulacru de secțiune a Ligei și mai cu seamă pentru a nu se despărți de cotizațiuni.

Sotrocările lor vor fi însă zadarnice și acești exploatați ai cestiunei naționale se vor prăbuși cu totul sub sentimentul de indignare a tuturor oamenilor de bine și cu dor de neam.

BULEVARDUL COLTEA

Extragem următoarele din jurnalul consiliului tehnic de pe lîngă Ministerul lucrărilor publice, No. 347 din 15 Mai 1896, cu privire la lucrările bulevardului Colțea:

Suprimarea secțiunilor II și III a bulevardului Colțea, hotărîtă prin încheierea consiliului Capitalei cu votul din 6 Februarie 96, nu este justificată.

Intr'adevăr, în adresa No. 14745/96 cit și în expunerea de motive a Primăriei Capitalei, afară de oarecari evaluări, nu se vede nici o încercare pentru infirmarea im-

puțului motivat decretarea bulevardului Colțea.

De altă parte, începutul de execuțiune prin terminarea deja a secției I, și proiectul aprobat și continuat, ast-fel cum s'a decretat, lăra faptului împliniri. Părăsirea acestei însemnate părți de bulevard, deschis pe lîngime de 40 metri, oprindu-se la încrucișarea sa cu strada Romană, va compromite viitorul acestei prime secțiuni, a cărei prosperitate este strîns legată de condițiunea executării întregului bulevard.

Și mai la vale:

Or-ce încercare, fie de a scurta noua cale, fie de a-i schimba direcția și de la încrucișarea cu strada Romană, este de natură de a face să se piardă avantajile ce prezintă acest traseu, care între altele trece pe dinaintea importanțelor clădiri cum sunt: Universitatea, viitorul Ospel Comunal, și viitoarele clădiri ale Eforiei spitalelor civile, etc.—Consiliul, pentru aceste motive, este de părere a nu se suprima secțiile II și III ale Bulev. Colțea, ci a se continua cu executarea lor, potrivit mijloacelor de cari dispune Capitala și ast-fel cum s'a aprobat deja cu decret Regal.

Tarușanu, D. Tasian, Sinescu, Zaucianu, Bellu, Zahariad.

AGITATIA

Pelerinajul la Căldărușani s'a amînat de trei ori: prima dată din cauza intrunirii ce am ținut în Capitală, apoi din cauza intrunirii de la Iași și a treia oară fiind împiedicat de poliție.

Colectiviștii pornesc de la aceste incidente spre a răspîndi știrea care de alt mintea le vine la socoteală, că agitația s'a terminat și că nu are să mai fie vorba în curînd despre afacerea Mitropolitului Ghenadie.

Cu toată osteneala colectivităților spre a întemeia această credință în spiritul public, ei cei d'întîiu știu foarte bine că agitația nu e terminată și nu se poate termina de cit cu căderea guvernului de astăzi.

Toată procedarea Ministerului Sturdza-Sărăteanu a fost așa de infamă în cit agitația nu se poate calma. Apoi, guvernul se învîrtește într'un cerc vicios din care nu poate să iasă, și trebuie să cadă rușinos, precum a trăit de opt luni!

Dacă n'judecăm a Mitropolitului Primat tocmai acum și pe temelul actelor dovedite false de la început, nu este de natură a pacifica spiritele; din contra.

O prefăcută misericordie, mincinosul act de ertare al guvernului, ocrotind pe Mitropolit de judecarea pe care o solicită, iarăși nu ar face de cit să mărească indignațiunea publică.

Apoi, locotenenta bisericăscă, această instituție revoluționară, nu poate trăi mult timp.

Va veni ceasul alegerii unui alt Mitropolit și atunci va suna pentru guvern teribilă oră a socotelilor, în fața congresului.

De gaba dar se mîngie gazetele oficiale cu nădejdea că agitația e sfîrșită.

Nu, nu e sfîrșită și nu poate să fie sfîrșită pînă ce acest guvern nu va cădea sub disprețul public, și nu va fi dat afară din minister cu aceiași jandarmi cari au servit la izgonirea Mitropolitului.

PUBLICAȚIUNI RECENTE

Mecanizmul vieții moderne

Mat acum cită-va vreme a apărut la Paris o importantă lucrare a Vicomtelui G. d'Avenel, asupra „Mecanizmului vieții moderne“.

Întregul volum este consacrat unei analize precise și amănunțite a celor două rezorțuri de căpetenie a vieții sociale: comerțului și industriei. Acești doi factori, cari merg mîna în mîna, nu au progresat însă paralel. Pe cînd industria treptat, treptat, a năzuit la specializare, comerțul, cu totul din potrivă a avut o tendință spre generalizare. Pe cînd „fie-care industrie tinde să fabrice numai un singur produs, sau cel puțin un foarte mic număr de produse, spre a le face mai bine, în mai mare cantitate și cit mai efine; cu totul alt-fel s'a petrecut cu comerțanții, căci „fie-care comerciant tinde să adune mărfuri cit mai felurite spre a vinde mai mult și cit mai repede“.

Cum vedem, progresul a împins pe acești factori către puncte cu totul deosebite. Și, fiindcă veni vorba de progres, să vedem cum înțelege d. Vicomte G. d'Avenel acest cuvînt, precum și rolul progresului față cu fericirea omenească.

Autorul spune de la început că „pornind pentru acea lungă călătorie de explorare, printre organele complicate ale existenței actuale“, n'a luat cu sine nici „o provizie de optimism, nici un gînd de a întona osanaua veacului care se scurge, sau de a scrie o odă progresului“. Acest sărman progres a fost atît lăudat o dată, este atît de defăimat acum, în cit nici nu mai știi ce să zici despre el.

E firesc lucru că ori-ce lucru omenească relativ prin sine, poate fi lăudat sau ponegrit după bunul plac și temperamentul fiecărui, căci „pentru“ și „contra“ se pot aplica la toate lucrurile omenești. Fie-care și-a avut partea sa bună, precum și pe cea rea.

Prin progresul industrial s'au ușurat unele condițiuni dar s'au îngreunat altele; prin progresul medical s'au împiedicat multe ființe de la moarte, dar s'au lăsat tot de odă să trăiască multe defectuoase, a căror viață e o prelungă durere. Progresul intelectual a sporit cunoștințele, s'a luminat mîntea, dar tot de o dată s'a deschis un izvor de durere. Căci rușetea, simțirea și dorința sint cauzate cele mai năpraznice ale durerii omenești. Asemenea și Progresul politic a ridicat nenumărate ființe cari mai înainte erau îngenuchiate, dar a fost și păgubitor, căci „mișcînd regii, au căpătat lîngșurii cari își rid de ei și îi hrănesc cu himere“.

Caracteristica veacului nostru favorizat întru toate, este de a fi nemulțumit de sine însuși. Se analizează progresul veacului, se critică, se batjocoresc, se arată ca un lucru nelămurit. Dorințele multiple, cu greu de satisfăcut, ale acestui veac, visurile cu cari se hrănesc unii și cu cari caută să hrănească și pe alții, atîte, atîte alte imbolduri interne și externe fac să se vadă veacul acesta într'o lumină mohorîtă, progresul să se pară mai mult regres, sau cel puțin un progres care înaintea pe nebagate de seamă, încet, grozav de încet.

Cu toate acestea, dacă n'om din vechime s'ar scula din morți și ar vedea fața civilizației în care ne aflăm, de sigur că n'ar mai voi să se întoarcă îndărăt, progresul i s'ar părea urias. Această lucră s'ar părea și ori căruî om din vremea noastră care ar întreba fără părținare istoria, căci „cunoștința trecutului îl învață să iubească prezentul“.

Nemulțumirea care domnește se datorește faptului că lucrurile nu se iau așa cum sunt, ci cum sunt văzute prin prisma temperamentelor și ideilor fiecărui.

Bine-facerile civilizațiunii de față au avut ursita rezervată multor bine-faceri: ele n'au în colțide cîntărețului aceia cari le culeg astăzi. Nici odată popoarele Europei n'au fost mai fericite ca în aceste vremuri și nici odată nu s'au scotit mai de plîns.

Cu cit condițiunile au devenit mai bune, cu atît tîngurile s'au făcut mai amarnice și mai numeroase.

„Dar asta nu-i de mirat. Pe cînd veacurile anterioare înfățișau imaginea unei societăți în odină, al XIX-lea veac oferă priveliștea unei societăți pe cale“. Cu toate acestea nu-i deosebite așa de mare între ceea ce se numește aristocrație și democrație. Democrația și-a sporit plîngerile și pretențiile odată cu sporierea fericirii ei.

Ea nu se tîngue din pricina lipsei, căreia nu-i duce greul, ci pentru că alții au un prisos.

Dar autorul crede că viitorul nu pregătește nici o modificare simțită a stărei de azi a lucrurilor. Pentru că inegalitatea de azi să fie micșorată pe viitor, ar trebui ca să se niveleze și sănătatea, inteligența și voința indivizilor cit și să se restrîngă „acel domeniu al hazardului care are un rol atît de mare în viața fie-cărui dintre noi... Vor fi deci tot-d-a-una loturi mari în loteria omenească...“ Au să protesteze atunci în contra onestității tragerii, și mai cu seamă au să se tîngue celcari n'au cumpărat de loc bilete, adică: „leneși și incapabili, venișii răsărîții în contra neegalității de repartițiunea produselor nunci“.

Cu cit condițiunile se îmbunătățesc, cu atît individul se crede mai năpăstuit, mai nerelic; asta e inerent naturii omenești. Chiar cînd s'ar asigura fie-cărui hrană îmbelșugată, vesiminte confortabile, locuință

hună și alte multe plăceri, credeti oare că s'ar crede cine va fericit? O! nu! Dar atunci ce este fericirea? Vai! e tocmă mulțumirea de ceea ce suntem și de ceea ce avem: este resemnarea. Această resemnare este protivnică progresului; și contrariu resemnării, ambițiunii, efortului este progresul însuși.

De aci vrahmășia dintre civilizație și fericire. Civilizația este efectul dorinței de mai bine, și dorința de mai bine, e o sforțare, adică o durere, o ambițiune. Și, atit sfortarea cit și durerea «nu sunt fericire de cit pentru cit-va diletanți» al vinătoare de plăceri vremelnice, cari iubesc mai mult să alerge de cit să ție, și preferă să văza vințul pe timp de cit în furturie.

Prin urmare, dacă progresul, goana după mai bine este folositor colectivității, întru cit-va, el este nimitorul fericirii individului, făcându-l pe acesta de apuror nemulțumit.

Zaratustra

Lacul Sărat

Progresele ce din an în an se constată la «Lacul Sărat», au făcut ca această localitate să fie vizitată de multă lume din toate clasele sociale în acest an. E de ajuns să spunem că numai la marele hotel Popescu, deosebit de cele lalte hoteluri și case particulare, și-au luat locuința de vară peste 100 de familii dintre acelea cari preferau mai în toți anii baile din străinătate.

N'avem cum recomanda mai bine «Lacul Sărat» de cit reproducind o parte dintr'un articol, apărut în No. 5 din E-coul Lacului Sărat, datorit medicului diriginte al băilor d. dr. Th. Bastache.

Lacul-Sărat

Stațiunea balneară «Lacul-Sărat», situată lângă orașul Braila, la 6 kilometri distanță, a luat ființă încă din anul 1877. Inceput cu inceput, această stațiune a prosperat atit de mult, așa că pacienții cari n'au vizitat-o de 6—7 ani, și cari trăesc încă sub impresia cea rea care le o lăsase această localitate, lipsită de plante și de case locuibile, plină de colb și glod, rămin uimiți de progresele ce le a săvârșit în așa scurt timp.

Azi, locuințele de scinduri în mare parte au dispărut și sunt înlocuite prin case zidite și amenajate în mod confortabil; parcul, de o întindere respectabilă, nu este lipsit nici de umbră nici de agrementele ce le presintă ori-ce grădina bine îngrijită, și ar putea figura cu demnitate în ori-ce stațiune balneară din Europa. În el se află așezate diferite jocuri, precum: lawn-tennis, popic și croquet. Stradele și toate preumblările, precum și șoseaua de la Braila la Lac, plantate cu arbori mari și frumoși sunt canalizate în mod sistematic cu tuburi de apă, așa că, fiind stropite zilnic, colbul a dispărut cu desăvârșire.

INFORMAȚII

Voința Națională face mare caz de faptul că d. N. Filipescu nu a vrut să răspundă acum două zile salutului d-lui M. Paleologu, membru la Curtea de Apel.

Credem că ori-cine este în drept să aibă relațiuni cu cine-î place și d. Filipescu ține cu deosebire ca domnul în cesiune să-l scu-tească de amabilitățile sale.

Cit pentru robul d-lui Paleologu

în cesiunea Mitropolitului, cele spuse de Voința sunt inexacte. D. Paleologu a refuzat cererea de dare în judecată a «Voinței» pe cuvintul că d. avocat Nenifescu n'avea procură în regulă.

Acest fapt constituie un refuz de serviciu pentru care d. Paleologu poate fi tras în judecată.

În sfârșit revoluționara locotenentă mitropolitană a permis să se preumbe cait Mitropolitului.

Eri trasura I. P. S. Sale a fost văzută pe stradă, însă cu un gardist într'însa.

În privința aceasta ni se relatează că mai zilele trecute ducind vizitului doui caif la poteovar s'a pomenit cu o droae de gardiști și agenți cari-l au silit să aducă îndărăt cait la grajd nepotcoviți.

O telegramă din Petersburg, cu data de 15 Iunie, spune că un ziar din Tiflis, «Revista Nouă», anunță că un atentat s'a comis la Teheran în contra noului șah al Persiei; aceasta însă n'a fost atins.

Criminalul, un habist, a fost imediat prins și arestat.

Agenția Romină ne comunică următoarea telegramă:

Paris, 15 Iunie.

Serviciul funebru pentru d. Spiridon Bibescu, secretar al legațiunii romine, s'a oficial erit, la biserica rominească, în prezența personalului ambasadei. După ceremonie, corpul defunctului a fost transportat în cavourile bisericești, unde va sta pînă la expedierea sa în România, care nu s'a fixat încă.

Eri a apărut primul număr al ziarului săptăminal «Liga Romină», organ al Ligii pentru unitatea culturală a tuturor rominilor—cărui îi uram viața lungă și isbindă completă.

În primul său articol, după ce arată activitatea Ligii și fazele prin cari a trecut de la înființare și pînă acum, confratele nostru explică astfel necesitatea unui ziar al Ligii culturale:

Toți citiți sunt convinși, că este un mare și permanent interes național, ca chestiunea națională să nu lincezească și să nu dispară de la ordinea zilei, ci să continue a face obiectul preocupărilor noastre constante, vor admite, că se simția de mult și azi mai mult ca ori și cind necesitatea unui organ de publicitate în acest sens.

«Liga Romină» este menită a răspunde acestei necesități.

Conduși de ideea, ca ziarul «Liga Romină» să fie o tribună liberă pentru discuțiunea academică a intereselor noastre naționale de pretutident, vom stăru, ca prin articole obiective, prin studii și informațiuni exacte și bogate să dăm publicului rominesc puțința de a judeca marele interese ale naționalității noastre din toate punctele lor de vedere.

Cu desăvârșire independent, organul Ligii nu are în vedere, de cit scopul senin pentru care este înființat și se adresează de o potrivă la toți Rominii fără nici o distincțiune de partide politice.

Suntem siguri, că toți Rominii de bine vor ști să aprezieze hotărîrea noastră și ne vor da tot concursul lor pen-

tru ca «Liga Romină» să poală prospera.

Membrii Comitetului Central Executiv al Ligii:

Ionel Grădășteanu, Mihail Vlădescu, C. Diescu, Dr. Ōbreja, D. S. Nenifescu, C. Rădulescu-Motru, Dr. Stăscovici, A. D. Florescu, V. A. Miclescu, Colonel C. Angelescu, Colonel V. Obedeanu, Eremie Papa.

Instrucțiunea parchetului

Parchetul fiind nevoit să inceleze de a mai face perchezitiții domiciliare, în urma scandalurilor pe cari le-a provocat, a început să cheme acum la instrucțiune pe toate persoanele cari au fost în relație cu I. P. S. Sa Mitropolitul-Primat.

Ast-fel Vinerit după amiază a fost chemat prin poliție la judecătura de instrucțiune Vasiliu, d. Dimitrie Popescu, cîntăreț la biserica Krefulescu, care timp de zece ani a fost slujitorul I. P. S. Sale.

Judecătorul de instrucțiune l'a întrebat dacă a văzut vro dată niște vestiminte bisericești la arhidiaconul Gibescu, vestiminte ce i-le-ar fi dat în păstrare Mitropolitul-Primat.

— Nu, n'am văzut!

Judecătorul îl arată apoi o semnătură plastografată a Mitropolitului întrebîndu-l:

— Asta-i iscălitura Mitropolitului?

— Nu, asta e falsificată.

— Cunoști bine iscălitura?

— Da, dar asta nu e!

Îi dă atunci o altă semnătură, întrebîndu-l dacă o cunoaște.

— Da, asta e semnătura I. P. S. Sale.

Judecătorul îl întreabă din nou dacă are cunoștință de niște vestiminte bisericești. La răspunsul negativ, d. Popescu a fost concediat.

De atunci însă d-sa este pus sub supraveghiere polițienească.

Politische Correspondenz din Viena spune că principele Ferdinand al Bulgariei va sosi în cursul lunii Iulie în București și apoi la Sinaia, pentru a vizita pe M.M. L.L. Regele și Regina.

Cu începere din anul acesta, comandamentul cetății București să însărcinează cu transportul de cereale pe linia ferată a forturilor, care este în legătură cu liniile Statului.

Prezarea se poate face la ori-ce fort.

Condițiunile se pot vedea în fie-care zi de lucru, de la orele 7—12 a. m., la comandament, în palatul comandamentului corpului II de armată, strada Știrbei-Vodă No. 81.

Comitetul Secțiunii București a Ligii a lausat ieri următorul manifest:

În lipsa unei Secțiuni a Ligii în București, cetățeni și membri ai fostei Secțiuni, au luat, în adunarea lor constituantă de la 13 Iunie a. c., hotărîrea patriotică de a reconstitui Secțiunea de București pe baza legalității definite de Statutele Ligii. Ca urmare a acestei hotărîri spontane, voturile lor ne-au încredințat nouă conducerea Secțiunii, alegîndu-ne membri în Comitetul ei.

Am primit cu gînd senin și inima curată această patriotică însărcinare.

Deplin conștienți de dificultățile și de răspunderea misiunii noastre, ne-am instalat cu mindrie și cu hotărîrea fermă la locul de muncă și de onoare ce ni s'a desemnat.

Mulțumind Domnilor membri cari ne-au distins pentru această muncă de real progres al națiunii noastre, ținem la rîndul nostru să dăm tuturor membrilor Secțiunii de București asigurarea, că vom pune cele mai bune ale noastre puteri în serviciul cauzei, pe care o reprezintă Liga în general și Secțiunea de București în special.

tenii, cravașă, toate au fost zadarnice și cu mare greutate a putut să-l facă să meargă pînă la țarm, de care nu era depărtat de cit cu cit-va metri.

În acest timp, Khadur era la cel lalt țarm și dintr'o săritură eșind pe pămînt uscat, porni în galop întins, pe cînd necunoscutul uitîndu-se înapoi ridea cu ironie, ris pe care țînărul conte îl auzea pentru a doua oară, riset curios, bizar, ce însoțea acest adio pe care îl auzea în tăcerea nopții:

— Ne vom vedea în curînd, domnule conte d'Entraygues.

Țînărul conte se duse acasă, în strada Saint-Dominique, turbat de minie, jurîndu-se pe tot ce avea mai sacru că va răscoli tot Parisul pentru a descoperi pe acest necunoscut. Pe lângă amorul lui propriu care îi cerea satisfacere, mai era și un mare interes de a descoperi acea persoană, căci odată unul descoperit, cine știe dar n'ar fi fost mai ușor ca să ajungă pînă a cunoaște întreaga adunare secretă.

După ce își schimbă costumul, el întreabă dacă țatăl lui este acasă, vîind de sigur că s'a istorisesească întîmplarea; servitorul îi răspunde că bătrînul marchiz prinzise la Jockey-club și că nu se întorsee încă acasă.

Contele se decise ca să meargă la club pentru a vedea pe țatăl său și a cere pozele lui; evenimentele din acea seară au arătat lui Olivier, că inamicul lui era încă în urmărire și departe de a dezarma, de aceea nu era timp de pierdut, trebuia să lucreze în graba, pentru a evita o cursă isteață ce i se putea întinde dintr'un moment într'altul.

Știa că țatăl său dupămasă făcea o partidă de whist, de aceea el intră de a dreptul în salonul de joc. Abia trecu pragul ușei

Situațiunea critică ce i s'a creat Ligii și în deosebi Secțiunii ei de București ne impune datorie categorică de a apela la patriotismul tuturor membrilor Secțiunii noastre, precum și la patriotismul tuturor cetățenilor noștri romini din Capitală ca, sprijîndu-ne din tot sufletul și din tot cugetul lor, cu inima și su fapta, să avem cu toții împreună puțința de a ridica Secțiunea de București a Ligii la nivelul înalt, la care trebuie să stea Secțiunea Capitalei, cea d'înți secțiune a Ligii din țară.

Convinși de perfecta solidaritate și unitate ce trebuie să existe între Secțiunile Ligii și între Comitetul ei Central Executiv, noi, membrii Comitetului Secțiunii de București, ne vom face datorie, și datorie toată în arord cu scopul măreț al Ligii. Lucrînd sub implusiunea acestui scop și inspirați de sentimentele înalte ce el desleapță în noi, avem convingerea fermă, că toate inteligențele adevărate și toate sufletele curate ne vor înlege și ne vor sprijini în împlinirea misiunii noastre.

București, 14 Iunie, 1896.

Membrii Comitetului Secțiunii de București a Ligii:

Anghel Demetrescu, Președinte, V. Kogălniceanu, Vice-președinte, Nicolae Costescu, Alexandru Bozocanu, Casier, Vasile T. Cancicov, Secretar, Nicolae Ganea, Membru, Marius Mureșeanu.

O persoană care s'a dus Simbătă cu afaceri la casarma regimentului 3 călărași ne afirmă că de dimineață acest regiment plecase la Căldărușani, sub comanda d-lui colonel Zlateanu; trupa era în fînută de campanie.

De asemenea se zice că eri erau concentrați toți dorobanții cu schimbul din compania în raionul căreia cade monăstirea Căldărușani.

În urma duelurilor cari au avut loc, pe de o parte între d-nii Gr. C. Ghica și Colescu-Vartic, ear pe de alta între d-nii Nicu N. Vlaicu și I. Procopiu—martorii d-lor Al. I. Ghica și Dan Bratianu, în comun acord, au încheiat un proces-verbal în sensul că nu mai este necesară o eșire pe teren.

Învățătorii cari se află în capitală pentru examenul de definitiv și cari erău convocați eri pentru o-rele 10 de dimineață, au fost aminați pentru orele 2.30, ca astfel să nu poată lua parte la întrunirea de protestare ce se ținea la Dacia.

INTRUNIREA DE LA DACIA

Sala e plină. La orele 4.15 d-nii Nicolae Fleva, V. Kogălniceanu și Iancovici sunt primiți cu aplauze.

D. Dim. Lazărescu este proclamat președinte.

Discursul d-lui colonel Costescu. Dă seamă de modul cum d-sa și d. V. Kogălniceanu și-au îndeplinit însărcinarea ce li s'a dat în ultima întrunire de a comunica d-lui Dim. Sturdza rezoluțiunile luate.

Este în contra sistemului de a se scuipa ministrii.

Arată cum s'a înscenat un șantaj în contra d-sale și a d-lui V. Kogălniceanu, pe cari guvernul i-a acuzat de actele comise de cit-va rezefți în contra primului-ministru și apoi i'artă. Gracia este de domeniul corolan și nu recunoaștem suveranitatea d-lui Sturdza.

Discursul d-lui Dim. Iancovici

Arată că motivul infamii săvârșite cu Mitropolitul este numai stăruința guvernărilor de a colectiviza tot.

După ce și-au creat militari, magistrați, credite colectiviste, au voit să aibă și Mitropolitul roșu.

Tot ce se zice contra Mitropolitului sunt numai calomnii. Șantajul ce se face în jurul lui este ignobil.

D. Fleva și noi cu toții n'am apărut pe Mitropolitul Ghenaidei, ci pe capul bisericești care este suveran ca și M. S. Regele.

O asemenea fără-de-lege ca aceea comisă cu Primatul țarei, nu s'a mai pomenit în țara rominească.

Trebuie să stăm ca irlandezii într'o vecinică protestare.

Liberalii de la putere au renegat tot. O dată ajuns la putere s'au constituit într'o asociațiune de exploatare.

În ceea-ce privește programul partidului liberal, nu este nici un început de realizareca lui.

În fruntea programului era descentralizarea; astăzi nici nu voesc să audă de ea și au alungat pe d. Fleva din minister pentru că vrea să o aplice.

Arată propunerile ce s'au făcut de guvern Mitropolitului și cum acesta a respins cu demnitate ori-ce țîrg rușinos.

Discursul d-lui Anton Bacalbașa

Guvernul a pierdut dreptul la respectul cetățenilor.

Democrația cere să se facă un pas înainte pe calea reformelor populare.

Astăzi însă, mai înainte de toate, trebuie să ne sculăm cu toții pentru apărarea legalității. Arată cum ilegalitățile se țîn lanț.

Agitația spiritelor este atit de mare în cit tiragiul ziarelor n'a fost nici odată așa mare de la Mărunțelu cel-lalt pînă la mărunțelu d. Sturdza.

Ați venit cu toții aci ca să luăm angajamentul că vom face cu ori-ce preț pelerinajul la Căldărușani, ori-cari ar fi pasiunile și amenințările guvernului—și aceasta este și scopul acestui întruniri.

Terminînd, oratorul spune că a fost însărcinat de d. V. Kogălniceanu să spună și pentru d-sa un cuvint și anume că nu era pe strada Armașu cînd a fost scuipat d. Sturdza, dar nu regretă faptul, ci regretă numai că nu era acolo ca să sechestreze pe d. Sturdza cum acesta a sechestrat pe Mitropolit.

Discursul d-lui N. Fleva

În cesiunea scuipatului d-lui Sturdza spune că nu s'a dus nimeni la d-lui pentru aceasta, dar că eșind în calea cetățenilor, unul vîzîndu-l a strigat: uite dracu; ptiu, piel drace.—Dacă e vorba de scuipat, apoi d. Sturdza a scuipat pe toate instituțiunile noastre.

Guvernul a ajuns în așa stare de deconfitură în cit are nevoie să facă recrutare în toată țara ca să poată ține o întrunire în Capitală.

N'au reușit însă la nimic cu întrunirea lor, agitațiunea continuă în țară și astăzi suntem și mai tari în protestările noastre, de cînd am văzut adresa de omagiu a femeilor romine; ele s'au manifestat, căci au fost rînite în sentimentele lor ortodoxe. Colectiviștii au ris de această manifestățiune, dar va ride bine cel ce va ride la urmă. Dacă astăzi plîngem amărățit în sufletele noastre, minie-și vor plînge ei păcatele.

Trebuie să fim cu toții solidari; Duminică să mergem la Căldărușani și de acolo să ne întoarcem aici ca să hotărîm ce mai avem de făcut.

Au voit să impiedice pelerinajul, noi totuși îl vom face și chiar de ar trebui să plecăm pe jos, ne vom urca pe drum în carele cu boi ale sătenilor, cărora le vom plăti.

Au amenințat pe birjari că dacă vor merge cu noi în vor da jos de pe capră și-i vor băga la Văcărești: la Văcărești să se ducă ei!

Față cu acestea vom constitui un comitet de advocați cari să apere pe birjari și vom urmări pînă în pinzale albe pe agentul care s'ar face culpabil de persecuțiuni.

Particul de la guvern a pierdut toate titlurile sale; nu mai e nici liberal, nici credincios, nici patriot.

Face apoi un călduros apel pentru ca cetățenii să ia parte în număr cit de mare la pelerinajul ce se va face în vîntul Duminica viitoare, după un program ce se va publica în ziare.

Înainte de a termina, d. Fleva spune că trebuie lărgit cadrul activității cetățenești, preparat terenul pentru votul universal, acel ideal îndepărtat al partidului liberal. Nu

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

LOUIS JACCOLLIOT

MÂNCĂTORII DE FOC

PARTEA I

El șuică încă odată calului, pentru a l'înscința, și superbul animal sari obstacolul mai ușor de cît o pasăre. Obstacolul nu era atit de greu pentru un cal de sînge, dar ușurința și eleganța cu care l'a sărit, a fost desul pentru ca să facă pe Olivier d'Entraygues, care era și el un perfect cavaler, să înțeleagă că are aface cu un adversar puternic; el nu perdu însă nădejdea reușitei, căci și Eclairer, calul lui, era de pur sînge, avea un fond de înțelală egal cu acela al adversarului, fiind clasat în prima linie de către toți sportmenii din Paris. Dar el nu știa că Khadur, calul adversarului său, descindea direct din aceea făinoasă rasă de cat pe cari regiul Persiei îl înțelneau la Teheran încă din secolul al IX-lea și care era cea mai perfectă din lume.

Potea pe care apucase, eșea în adevăr în șoseana cea mare, unde cel doui cait aveau destul loc ca să-și arate agerimea. Dar necunoscutul care avea aerul să cu-

noască perfect acele locuri, înțelese că mergînd direct spre oraș pe la arcul de triumf fie că ar fi mers prin mijlocul șoselei, fie că ar fi păstrat aleea laterală rezervată numai călăreților, ar fi fost foarte periculos din cauza trăsurilor și celor-laltă călăreți de a lăsa calul să galopeze în voia lui, și după cum pe lângă necesitatea de a se debarasa de acel care îl urmărea, era obligat pentru motive pe cari numai el le cunoștea de a-și doborînd cit mai în grabă libertatea mișcărilor sale, în loc să ia direcțiunea spre Paris, apăsa cu putere pulpa stîngă și făcu ast-fel ca superbul animal să ia direcțiunea spre dreapta, pornind în marș-marș vertiginos înspre podul de la Suresnes.

El nu voia să angajeze o cursă de înțelală, care de sigur s'ar fi terminat în favoarea lui dar nu putea să dureze o oră sau două. Fînd foarte grabit el își făcu un plan foarte simplu care trebuia să-l debaraseze foarte repede de conte, care îl urmărea de aproape; cunoscînd superioara calitate a calului său de a străbate apele cele mai mari, dresaj pe care l'a avut în perfecție în Rusia, trecînd cele mai mari fluvii după o cursă de câte-va minute, în care cîștigase asupra adversarului cite-va lungimi de cal, țînd drumul peste cîmpuri, îndreptă pe superbul Khadur în apa Senei.

Cite-va minute mai în urmă Eclairer intră în valurile apei. Olivier d'Entraygues, de și nu se știa dacă calul său va putea trece apa, totuși n'a ezitat un moment pentru ca să urmărească pe dușmanul său.

Dar cu tot actul de curaj și cu țînărul conte a făcut, văzu imediat că lupta e sfîrșită și că adversarul e scapat. În adevăr Khadur înnoa cu un pește, pe cînd Eclairer, cum intră în apă, fu ca și paralizat de frică și refuză de a merge mai departe. Contele a întrebîndu-l toate mijloacele, pu-

tenii, cravașă, toate au fost zadarnice și cu mare greutate a putut să-l facă să meargă pînă la țarm, de care nu era depărtat de cit cu cit-va metri.

În acest timp, Khadur era la cel lalt țarm și dintr'o săritură eșind pe pămînt uscat, porni în galop întins, pe cînd necunoscutul uitîndu-se înapoi ridea cu ironie, ris pe care țînărul conte îl auzea pentru a doua oară, riset curios, bizar, ce însoțea acest adio pe care îl auzea în tăcerea nopții:

— Ne vom vedea în curînd, domnule conte d'Entraygues.

Țînărul conte se duse acasă, în strada Saint-Dominique, turbat de minie, jurîndu-se pe tot ce avea mai sacru că va răscoli tot Parisul pentru a descoperi pe acest necunoscut. Pe lângă amorul lui propriu care îi cerea satisfacere, mai era și un mare interes de a descoperi acea persoană, căci odată unul descoperit, cine știe dar n'ar fi fost mai ușor ca să ajungă pînă a cunoaște întreaga adunare secretă.

După ce își schimbă costumul, el întreabă dacă țatăl lui este acasă, vîind de sigur că s'a istorisesească întîmplarea; servitorul îi răspunde că bătrînul marchiz prinzise la Jockey-club și că nu se întorsee încă acasă.

Contele se decise ca să meargă la club pentru a vedea pe țatăl său și a cere pozele lui; evenimentele din acea seară au arătat lui Olivier, că inamicul lui era încă în urmărire și departe de a dezarma, de aceea nu era timp de pierdut, trebuia să lucreze în graba, pentru a evita o cursă isteață ce i se putea întinde dintr'un moment într'altul.

Știa că țatăl său dupămasă făcea o partidă de whist, de aceea el intră de a dreptul în salonul de joc. Abia trecu pragul ușei

că rămase înmărmurit, trîznit ca de o comoiune electrică. La citi va pași de el, la o măsută așezată în colțul salonului, misteriosul lui adversar de la Bois de Boulogne, juca ecărtă cu generalul G... Cu o sfortare energetică a voinței, el își stăpîni emoțiunea, și ca să se asigure mai bine că nu se înșelase, el se amestecă cu oîndiferență perfect disimulată printre persoanele cari urmăreau peripețiile partidei, unii ca pariiori, alții ca simpli spectatori.

Nu mai încăpea nici o îndoială, era el. Dar pentru ca să fie și mai sigur, țînărul conte voi să îl audă glasul; el nu aștepta mult pentru aceasta. Necunoscutul, făcînd cîrțile, întorsee regele.

— Dați cîrți? întrebă partenerul.

— Regret, generale, trebuie să refuz. Jucați vă rog.

Oricit era de prevenit, Olivier d'Entraygues nu se putu împiedica de a tresări la auzul acestor cuvinte pronunțate cu cea mai mare liniște.

Vocea aceasta stridentă și batjocoritoare, o cunoștea dintr'o mie.

Convinș fiind pe deplin, înainte de a se gîndi ce se trebuia să facă și nescînd căci adversarul său remarcase prezența lui în club, el voi să vadă ce va face adversarul lui vîzîndu-l.

Generalul G... avea în acea seară un noroc colosal.

Țînărul conte țînuse minia și aruncă un napoleon pe masă.

— Pariez în contra d-tale, generale, zise el surzînd.

Necunoscutul ridică capul și privind pe Olivier d'Entraygues drept în ochi, îl salută printr'o ușoară clătinare din cap, cum se face de obicei înasemenea ocaziuni cu persoanele necunoscute, și îi zise cu un ton foarte natural:

— Aveți foarte mult curaj, domnule, dar e posibil ca să faceți ca norocul să se întoarcă în partea mea; generalul cîștigăastă seară tot ce vrea.

— Omul ăsta e teribil, zise în sine Olivier, și se depărtă de masa de joc fără ca să mai aștepte sfîrșitul partidei la care pariase.

Tatăl său era în adevăr în club; dar lucrul extraordinar el nu juca, fiind că tovarășul lui la partidă nu venisera încă.

poți, continuă oratorul, să așezi mobilele când arde casa și asta-ză casa românească, biserică noastră ard aprinse de d. Sturdza; trebuie mai întâi să stingem focul.

Spune că alt d-sa a fost alungat din ministere, cit și Mitropolitul surghiunit, pentru că n'au voit să se facă uneltele d-lui Sturza. D. Fleva crede că nu poate termina mai bine decât cu cuvintele lui Dumitru Brătianu: — Oamenii cinștiți la treabă, bănuți în carantină, hoții la pușcărie!

Trăiască democrația română! La revedere Duminică, mai târziu, mai târziu, mai hotărât ca tot-d-a-una!

Rezoluțiunile

După aceea adunarea aprobă prin aplaude o moțiune prin care protestează în contra măsurilor luate pentru împiedicarea pelerinajului pios la Mitropolie și hotărăște să-l facă cu ori-ce sacrificii Duminică viitoare.

Se aclamă apoi un comitet compus din 4 avocați, d-nii C. Disescu, Nenișescu, Dim. Iancovici și un al patrulea al cărui nume regretăm că ne scapă, cari să apere pe birjari în contra persecuțiilor și ori-cărui nedreptăți li s'ar face.

BULETIN ECONOMIC

(Raportul Semaphorului de Brăila)

Brăila, 15/27 Iunie 1896.

În urma știrilor primite din străinătate și principal din America, care continuă a fi nefavorabile, piața noastră a fost astăzi ceva mai calmă. Tracșiunile făcute în port au fost exclusiv numai pentru completarea vapoarelor aflate în dane.

Prețurile plătite astăzi la grâne nu diferă mai mult întru nimic cu cele plătite ieri, bine înțeles, în raport potrivit cu felul și calitatea marfurilor.

Porumb d'asemenenea mai calm, plătindu-se aceleași prețuri ca și ieri.

Toate celelalte articole fără operațiuni.

Revolta din Armenia

Constantinopol, 15 Iunie.

Se anunță din sorginte oficială ca știrile date de ziare în privința unor turburări not la Erzerum și la Alep sunt falșe. Turburările din Van au fost reprimite. Liniștea domnește peste tot în Anatolia.

Se desminte de asemenea pretențiile victoriei ale insurgenților precum și represaliile trupelor imperiale.

TURBURARILE DIN CRETA

Paris, 16 Iunie.

Se anunță din Atena «Agenției Havas» că după informațiunile sosit în acest oraș Proarta n'a răspuns încă în mod oficial propunerilor puterilor. — Cu toate acestea ea a declarat în niște comunicări oficiale că punerea în vigoare a convențiunii de la Halepă depinde de creștinii, cari prin atitudinea lor provoacă măsuri extraordinare, pe cind ei ar trebui să reia ocupațiunile lor, cu atât mai mult cu cît Sultanul le-a acordat amnistia. — Aceste comunicări alăturate cu faptul că Abdulah pașa a cerut întariri, face să se prevadă un răspuns negativ al Porții propunerilor puterilor.

Atena, 16 Iunie.

Mai mulți deputați din provincie s'au dus la Canea pentru a lua parte la lucrările adunării. Totuși este îndoială încă ca adunarea să se poată întruni.

Atena, 16 Iunie.

Se așteaptă cu nerăbdare întrunirea adunării cretane care trebuie să aibă loc mâine. — Cei cîțiva deputați creștini veniți la Canea și cari aparțin provinciilor nereșulate, au cerut garanția Europei pentru a merge la adunare.

Constantinopol, 16 Iunie.

Adunări populare s'au ținut în Stilos, sediul episcopiei, și în districtul cretan Aghiowassili.

Nu s'a luat nici o decizie, de oare ce un partid cere ajutorul Greciei și un altul acela al Englezei. — O adunare de delegați ținută la Alicampos a rămas de asemenea fără rezultat. — Epitropia cîștigă din ce în ce mai mulți aderenți.

Abdulah pașa prepară un atac pe linia de la Gonia în districtul Kissamo. Insurgenții cari ocupă linia de la Caccus în districtul Canea, sunt în număr de 2000.

Pînă acum, trupele au incendiat 36 de sate în 4 districte.

Sultanul a conferit d-lui Pinter, consulul austro-ungar la Canea, ordinul osmaniei de clasa III-a.

Constantinopol, 16 Iunie.

Georgi Berovic, prinț de Samos, a fost numit guvernator general al Cretei; Stefanak Musurabey, prinț de Samos; Șamseddin bey, fost ambasador la Teheran, valiu de Van; generalul Hassan pașa guvernator al Candiei, consilier al Valiului din Creta; Suleimanskaf pașa, guvernator al Candiei, Abdulah pașa, guvernator general al Cretei, a fost numit mareșal și menținut ca comandant militar al acestei insule.

Paris, 15 Iunie

Ministrul Cultelor a deferit consiliului de Stat pentru abuz pe arhiepiscopul de Combrail, două preoți din Lille și două din Rpubait pentru că au organizat procesiuni în ziua de Joia Verde, cu toată interdicția primarilor. Alți cîțiva preoți au fost privați de leaful lor.

— Pare că se confirmă înlocuirea d-lui Laroche ca președinte la Madagascar.

Paris, 15 Iunie

În cursul discuțiunii legii asupra muncii femeilor și copiilor în fabrici, camera deputaților a respins amendamentul d-lui Guesde care fixează la 8 ore pe zi numărul orelor de muncă.

Roma, 15 Iunie.

După *Esercito* ministrul de război ar fi decis repatrierea imediată a unei părți din trupele cari se mai află încă în Eritreea.

Viena 15 Iunie

Prințul de Montenegro va merge de la Belgrad la Semmering, unde se află Prințul Mirko de cite-va zile, de acolo se va întoarce cu el la Celinghe.

Mehadika, (Ungaria) 15 Iunie.

Taranii s'au opus lucrărilor noului cadastru al livezilor comune și au amenințat autoritățile. Geandarmii au intervenit și au făcut uz de armele lor: patru țărani au fost omorîți și 17 răniți. — S'au trimis trupe la Mehadika pentru a restabili ordinea.

Berlin, 15 Iunie

Reichsanzeiger anunță că regele Prusiei a primit demisiunea d-lui de Berlepsch, lasându-l titlu de ministru de stat. — D. Brefeld, subsecretar de stat la ministerul lucrărilor publice a fost numit ministru de comerț și de industrie.

Constantinopol, 16 Iunie.

Ieri ambasadorii francez și englez au făcut muștrări energice Porții în privința unor perchițiuni făcute la un cetățean francez, d-nu Branceau, arendașul unei proprietăți engleze. — O damă a fost răpită de niște tîlhari la Jalova.

Sofia, 16 Iunie.

«Mir» anunță că toate puterile au consimțit la aplicarea impositului patentelor naționaliilor lor.

Soissons, 16 Iunie.

Într'un discurs pronunțat la banchetul societății agricole, d-nu Méline a declarat că perturbarea care domnește în toate pietețele din lume a fost cauzată de criza monetară. — Guvernul va face tot-ee-va și cu puțință pentru a lura criza în fața scaderii, și va regula admiterea temporară a grînelor.

Nancy, 16 Iunie.

D-nii Barthou și Boucher au asistat la inaugurarea monumentului Carnot, care s'a făcut în prezența unei afliuențe numeroase și simpatice. — D. Barthou a descris viața lui Carnot, zicînd că a avut o parte mare în alianța dintre Franța și Rusia, care are de scop pacea lumii.

Paris, 16 Iunie.

L'Éclair zice că după informațiunile luate la ministerul coloniilor, de o-cam-dată nu este vorba de înlocuirea d-lui Laroche.

Berlin, 16 Iunie.

Se anunță din Petersburg *Agentiei Wolff* că știrile răspădite de ziarele străine asupra numărului lucrătorilor în grevă, sunt în mare parte neexacte. — Totalul greviștilor n'a trecut încă odată peste 40 sau 50.000.

Berlin, 16 Iunie.

Legățiunea Persiei la Berlin n'a primit nici o știre în privința atentatului în contra Șahului, anunțat de un ziar din Tiflis. — Pare că știrea dată de acest ziar este lipsită de orice temei.

gropat sub dușumeaua unei camere. Ea a fost imediat recunoscută după inelul de logodnă ce avea încă în deget și după o balistă cu care fusese strînsă de gît.

Deschizîndu-se o anchetă, Cutajar a fost arestat. Luat de scurt el a făcut oare-cari mărturisiri, însă spunea că n'a servit de cît de instrument lui Logue.

Acesta însă a dovedit pe deplin neculpabilitatea sa și Curtea a condamnat la moarte pe Cutajar, pentru omor cu premeditare săvîrșit acum 17 ani.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Cerem să înceteze odată scandalul ce se petrece în bisericile din Capitală, în fie-care Duminică sau sârbătoare, cu citirea enciclicei relative la caterisirea Mitropolitului Primat.

Eri iarăși, la toate bisericile principale, cînd preoții au început să citească această scandalosă enciclică, credincioșii au eșit toți în mod ostentativ.

Cînd intră creștinul într-o biserică trebuie să-i se asigure pacea, liniștea sufletească, iar nu să fie provocat la agitațiuni și să-i se amintească mereu pasiunile josnice.

Eri, după întrunirea de la Dacia, pe cînd o parte (din asistenți se duceau la redacția ziarului *Dreptatea* pentru a face manifestațiuni de simpatie d-lui Fleva, le eși înainte în trăsura, d. Paul Stătescu, prefectul de poliție; mulțimea începu atunci să-l huiduiască.

Văzînd aceasta, d. Stătescu se dete jos din trăsura, bravînd lumea; dar precum huiduiele continuau mai dese și mai puternice, prefectul se urcă rușinat în trăsura și fugi în goana cailor.

Miniștrii, funcționarii superiori, nu se mai pot întîlni cu un grup de oameni fără să-și atragă manifestarea adevăratelor sentimente ale cetățenilor.

Parchetul lui Sărățeanu, văzînd că toate perchițiunile barbare și ilegale ce a făcut pe la clericii cari au servit sub ordinele directe ale I. P. S. S. Mitropolitului Primat și pe la diferite persoane cari au fost în legătură cu înaltul Prelat, n'au dat drept rezultat de cît compromiterea încă o dată a bandei Stătescu-Sărățeanu-Margaritescu, ar avea de gînd să facă acum perchițițiuni și la d-nii avocați C. Disescu și D. Nenișescu.

Așteptăm să o vedem și pe aceasta.

Eri s'au făcut la Craiova alegerile colegiului III pentru consiliul general.

Au fost aleși: d-nii N. Ștefănescu, Ciocaltu, Economu, P. Stănculescu, R. Broscărescu și Peruanu.

Din 2198 alegători înscriși, s'au prezentat la vot 1007. Buletinele anulate au fost 50.

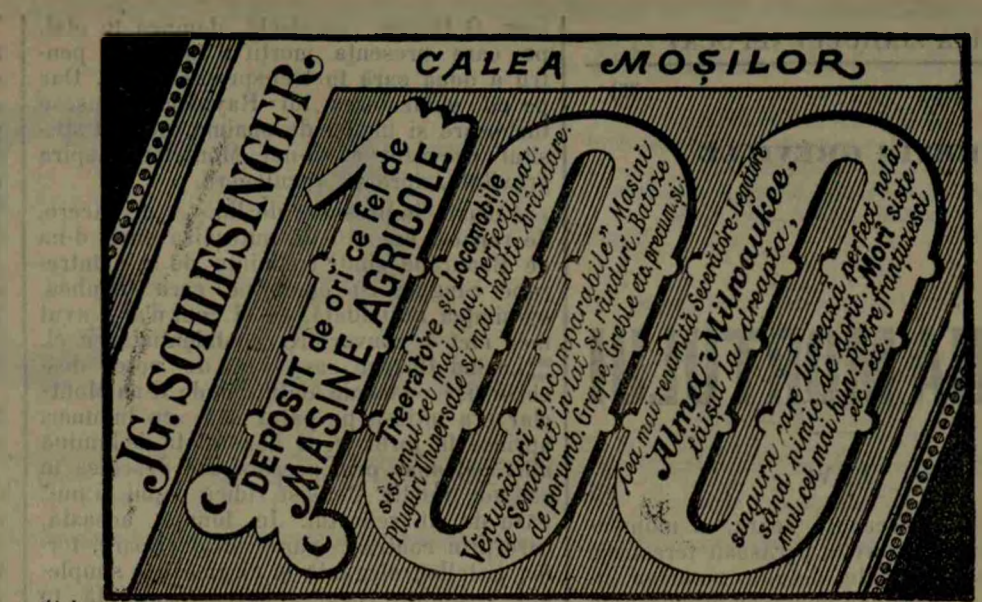
Față cu abuzul de putere al poliției de a împiedica pe birjari să meargă la Caldărușani și în urma constituției unui comitet compus din d-nii avocați Disescu, Saulescu, Nenișescu și Iancovici, care să apere pe aceștia înaintea tuturor instanțelor, este vorba de convocarea birjarilor din Capitală la o întrunire, pentru a li se explica cari sunt drepturile lor.

Atragem atențiunea cititorilor asupra articolului pe care-l vom publica mîine relativ la matrapzăturile de la creditul fonciar și în special asupra celor 670.000 lei datorîți creditului de d-nu Stoiljan.

Aflăm că d-l Trandafir Gluvara plectin la Constantinopol, a primit de la guvern 80.000 lei, cu însărcinarea de a-i da Patriarhului Ecumenic cu titlu de ajutor din partea guvernului român pentru așezămîntele creștine din Orient, dar în realitate cu scopul de a-i îndupleca să ia at public de sentința Sinodului nostru pentru osîndirea Mitropolitului-Primat.

O telegramă din Paris anunță că curtea cu jurați a condamnat pe Arton la șase ani de muncă silnică.

Prin testamentul său, răposata Aretia Fotino a lasat generalului

Fotino uzufructul întregii sale averi pe cît timp va trăi.

Această avere de vre-o trei milioane să întoarcă apoi la nepoții defunctei.

Duminică a încetat din viață profesorul Ion Galiu din Birlad.

Eri după amiază a sosit în Capitală ducele de Sax Weimer, descinzînd la otelul Bristol.

Un amic al nostru, care are legături personale intime cu un mare colectiv de la cîrmă, a primit destăinuirea că guvernul este cu totul deprimat în scandalosă afacere a Mitropolitului-Primat, de oare-ce cu toate nelegiuirile, violențele și perchițiunile organelor judecătorești n'au putut să găsească absolut nici o dovadă întru susținerea infamiilor înscenate împotriva Mitropolitului.

Este vorba a se stabili acum, responsabilitățile morale și penale ale promotorilor acestei monstruoase nelegiuiri și în cele din urmă se va trăda justiției Episcopul Ghendăie Enăceanu al Vilcei, ca autor al falșurilor cu călugărul Damaschin !..

S'a înființat o sucursală a Banței Agricole în portul Corabia.

Director al acestei sucursale a fost numit d-l. Telémaque Caravia. Această măsura va aduce serviciul însemnat agriculturii și comerțului.

D. L. D. Bosianu, doctor în chirurgia dentară, a trecut cu succes examenul de liberă practică în țară.

Din Belgrad vine știrea că pentru a sărbători venirea principelui de Montenegro, regele Serbiei a acordat o amnistie generală pentru delictete politice și de presă.

Întrebăm pe d-l prefect de Tulcea Toaneanu, dacă are cunoștință de cum s'a făcut cumpărătura celor 8 cai pentru serviciul comunel, de reședință de către ajutorul de primar S. Teodoroff în unire cu consilierul Marcoff.

În cazul de nu știe, îi aducem la cunoștință denunțarea ce ni se face că consilierul Marcoff s'ar fi înțeles cu geambașul consilier județean Dincu Hagă Stoica, pentru a-i prețui mai scump caii și fără a fi luat avisul medicului veterinar.

De acest mic gheșeft se zice că n'ar fi tocmai străin nici înărușul primar de Tulcea Mircea Petrescu.

D. doctor general Petrescu a fi numit inspector general al serviciului sanitar al armatei, în locul d-lui general Fotino, care va opta pentru funcțiunea de efor la spitalele civile, fiind oprit de legea cumulului a ocupa amîndouă aceste funcțiuni.

Eri a sosit în portul Călărași escadra de Dunăre compusă din: avisorul *România*; canonierile *Bistrița* și *Oltu*; torpilorul *Alexandru cel bun* și salupa de poliție *Pandurul*, toate sub comanda d-lui Locot. Colonel Irmiescu.

Reprezentatiunea organizată de artiștii Teatrului Național, sub patronajul d-lui Ionel Grădișleanu, în beneficiul Ligel, care nu s'a putut da Simbăta din cauza ploii, va avea loc mîine seară Marți, în grădina Rașca.

Biletele vindute pentru prima dată sunt valabile.

A apărut *Le Romancero Roumain* de Jules Brun, cu o scrisoare-prefață a d-lui Sully Prudhomme, membru al Academiei Franceze, și o introducere de d. G. Dem. Teodorescu.

De vînzare la toate librăriile din Capitală.

BAN Î

se dau cu împrumut pe hypotecă asupra case și moșii

De vînzare

1390 de case, terenuri pentru construcțiuni

Vile, Vii, Moșii etc. cu înlesnire de plată și hypotecate la Credite: a se adresa la **Agentia Universală Calea Victoriei No. 150 București.**

130

5-5

LICEUL FRANCEZ

Strada Scaunele, 45 (Casele d-lui Fleva)

Institut de învățămînt primar și secundar, înțeles de un Comitet de Francoși stabilit în București și autorizat de Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice din România.

Directorii: D-nii A. LEAUTEY și H. LOLLIOU. Pînă sub înaltul patronaj al *Legățiunii Franceze*, acest institut nu țintea la nimic bănos. Inspirînduse de această cugelare a unei regiuni de Instrucțiune este brana Creșterii și Educațiunii este așa a înimel Comitetului a voit să creeze alături de un institut de învățămînt din cele mai serioase, o casă de educație de primă ordine, căreia familiile românești să poată încredința copiii lor în toată siguranța.

Programa studior va fi aceea a școlilor primare și secundare din Franța, combinată cu cea a institutelor similare din Franța.

Studiul limbii franceze va fi obiectul unor îngrijiri speciale, astfel ca toți elevii să poată vorbi această limbă bine și ușor și ca în clasele liceale superioare, toate materiile a-fără de limba română și istoria națională a României, să poată fi predată în limba franceză.

Institutul înscrinat cu ocaziunile de limba franceză în clasele primare vor avea diplome și vor fi desemnați de Ministerul Instrucțiunii Publice din Franța. Toți acei profesori înscrinat cu ocaziunile de literă și științe în clasele liceale superioare.

În clasele gimnaziale, cursurile de limba franceză se vor încredința Doamnelor Profesori A. Leautey și H. Lollio.

Studiul limbii germane va fi, de o potrivă, obligator pentru toți elevii, chiar de la clasa întâia primară.

Elevii claselor primare își vor depune examenul lor de finele anului școlar la școlile primare ale Statului.

Elevii claselor gimnaziale și aceluși ai claselor liceale își vor depune examenul lor de finele anului școlar, după dorința părinților, la Gimnaziul și Liceul Statului, sau la *Liceul Francez* înaintea unei comituni constituită după regulamentele Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice din România.

Elevii claselor liceale vor fi de o dată preparați atît pentru examenul de bacalaureat român cît și pentru cel francez, în prevederea casului că posesiunea acestor diplome ar fi necesară tînuilor cari vor voi să urmeze studiile lor în unele școli speciale din Franța.

Directorii va avea grijă de a transmite părinților la sfîrșitul fiecărui luni, notele asupra gradului de instrucțiune și de educațiune a copiilor lor.

Liceul va fi instalat într-o stradă din central Capitala și cu o pozițiune foarte sănătoasă, — strada Scaunele, 45 (Casa Fleva). Internatul va dispune de dormitoare vaste și bine-zerșite, de sufragerii spațioase, de sîl de baie și duș, și o grădini frumoasă.

La început, liceul nu va cuprinde de cît cele patru clase primare și cele patru gimnaziale. Clasa 5-a liceală se va crea la anul, a 6-a peste doi ani și a 7-a peste trei ani.

Pentru informațiuni, a se adresa la: *Legățiunea Francez*, strada Biserica Aiază sau la D-nu A. Leautey strada Plantelor, 19 sau la D-nu H. Lollio, strada Fintinoi, No. 18.

134

25-2

Succesul Apelor minerale naturale pe totu Continentul, și cu osbire la noi, îndemnă pe uni din Negustorii de a substitui sursele cerute de consumatori, așa se întîmplă că în locu adevăratei Ape de Vichy: **Vichy-Célestins, Vichy-Grande-Grille, Vichy-Hôpital**, se vindue Ape care poartă pe etichetă numele Vichy însă care provin din localități mai mult sau mai puțin departate de Vichy. Resultatu unei cure nedepindînd decît de calitatea apei, adevă de autenticitatea ei este indispensabil de a recunoște veritabila Apa de Vichy și ne facem o plăcere de a lămuri în această privință pe lectorii noștri.

Sursele adevăratei Ape de Vichy sînt: **Vichy-Célestins, Vichy-Grande-Grille, Vichy-Hôpital** și sînt proprietatea Statului francez subit al cărui controlu sînt exportate, trebuie prin urmare bine indicată una din aceste trei surse, și refuzat categoric ori și ce butelie ce nu va purta pe etichetă, după și capsulă numele de: **Vichy-Célestins, Vichy-Grande-Grille, Vichy-Hôpital** și osebii spre a nu se servi de cîtuă apă prosăpă se află imprimat pe capsulă leatu anulului corent.

91

85-72

LOTERIA

COMITETULUI SPITALULUI

Elisabeta Doamna, Caritatea Gălățeană

organizată în folosul spitalului

Autorizată de Onor Minister de Interne cu adresa No. 4981 din 96

300.000 bilete a 1 leu fle-care

CÎȘTIGURI

1 a	12.000 lei	12.000
1 >	8.000 >	8.000
2 >	5.000 >	10.000
10 >	1.000 >	10.000
10 >	500 >	5.000
10 >	200 >	2.000
30 >	100 >	3.000

64 cîștiguri în sumă de lei 50.000

Tragerea va avea loc la 15 August 1896, în localul primăriei Galați.

Biletele se găsesc de vînzare la sediul, Comitetului, strada Elena Doamna No. 22 în Galați.

Vînzătorilor, de la 100 bilete în sus li se acordă o remisă de 25 la o/10

No. 479

3-3

Doctor Schneyer — *Fost medic intern la Clinica prof. Nothang* din Viena. Specialist pentru boale interne.

Str. Caragheorghevi No. 5 (Etagiu I).

Consult. de la 2-4 p.m. Săracilor gratuit

104

25-10

HENRI GRÉVILLE

TAINA MORTULUI

XXVI

Pe la șapte ceasuri seara, în momentul când razele soarelui parăseau ferestrele etagiului superior ale otelului, moartea intra la d-na Montclair odată cu crepusculul, ca și dînsul fără s'guduitura și fără tranșișie bruscă. Cînd veni Benoist pe la nouă ceasuri, găsi pe Estella foarte liniștită, așezată în fața biuroului său și scriind scrisori.

Servitorii cunoșteau prea bine prietenia cu care tînarul era priinit pentru a se mai mira de a-l vedea venind într-o asemenea împrejurare; pe viitor ar fi alt-fel de aceea Theodore ceru de la d-na de Beaurand toate informațiunile necesare, pentru a nu avea prea des nevoie să recurgă la ea.

Se așezase amîndouă la aceeași masă, unul în fața altuia, el lînd note, ea făcînd socotelii sau călînd adrese. O mare senzație de liniște cuprinsese în atmosfera caldă a acestei serii de primăvară, la lumina stîmpărată a unei lampe cu abat-

jour. O tăcere completă domnea în otel, pe care prezența morții îl întuneca pentru a doua oară în trei-spre-zece luni. Dar pe cît sinuciderea lui Raymond adusese turburare și un fel de spaimă, pe atît sîtușitul prevăzută al d-nei Montclair inspira gravitate, aproape reculegere.

! Această impresiune de liniște, de tăcere, de repaos, era atît de puternică încît d-na de Beaurand simți trebuința de a o întreprinde. Singură cu omul pe care îl iubea, și simțea intimidată, ea și cum n'ar fi avut încă nici o convorbire confidențială cu el. Lăsdînd tînarul să-și vadă de note, deschise ușa odăii de alături, unde d-na Montclair era întinsă pe patul său, cu luminări aprinse în jurul ei. O bandă lată de lumină albă pătrunse prin această ușă deschisă în salonul liniștit. Benoist ridică capul și nu-l văzu de cît reflectul. În lumina aceasta, care prin contrast părea strălucitoare, forma Estellei, elegantă și virginală în simplele-și vestiminte negre, părea sculptată în marmură neagră; nu putea să-și vadă fața, dar părul negru ondulat și lucitor, legat deasupra gîtului, era ca victuitor, se vedea bine că e al ei.

În picioare pe pragul ușei, se uita la moartea și încredința gîndirea ei. Ce-ar fi zis, protectoarea ei, singura ei prietenă, dacă ar fi știut adevărul? Ar fi permis ea Estellei să renunțe la credința ei illusorie? Ce-ar fi făcut dacă ar fi știut că singura ambițiune a tineretii fetei era de a se căsători cu Theodore Benoist, viticultor, ea, o Beaurand?

— Nu, nu sunt o Beaurand, să ghîdea Estella; actele și ceremoniile cari au făcut din mine pentru un moment femeia lui Raymond nu m'au făcut o Beaurand. Sunt, în contra tuturor sofismelor, domnișoara Brunaire, liberă de a mă mărita cu cine

mi place. Și ceea-ce n'asîi fi făcut fiind d-ta în viață, bîna mea protectoare, în teamă de a nu te întrista, voii face acum, — numai să pot spăla pata de sînge pe care nepotul d-tale a făcut-o pe rochia mea de mireasă! Nu mai am să mă gîndesc la ni-meni acum, de cît la mine... și la viitor, tot timpul meu, toate puterile mele îl vor fi consacrate!

Tîna ei față luă o expresiune hotărîtă cînd se-nlăurse la masa la care rămăsese Theodore.

— La ce te gîndești? o întrebă el naturalmente.

— La viitor, răspuse ea de asemenea. Nu voi avea liniște acum pînă nu voi descoperi adevărul.

El se gîndi imediat la plic și era gata să-i descopere loul. Dar cum să mărturisească acestei femei pînă la ce punct se îndoise de ea, atunci cînd n'el o vorbă nu se schimbăse între ei, atunci cînd înțelegerea lor se rezema numai pe reticențe și sub înțelesuri? Gestul chiar care aruncase pe Estella pe pieptul său putea să fie interpretat ca expresiunea unei simpatii frățești.

Benoist nu tremurase în fața nici unei primejdii; de astă dată însă se cutremură gîndindu-se că cu un cuvînt s'ar expune să peardă pe Estella pentru tot-d-a-una. O știa mîndră; rana ce ar face amorului ei propriu ar putea să nu se cicatrizeze niciodată... Îi fu frică gîndindu-se că la urma urmei ea nu-i spusese că-l iubește, și că, poate, ea nu-l iubea.

— Va trebui să mă fi bine asigurată de ea, își zise el, pentru ca să mă expun la indignarea ei! — Suntem doi cari vom cerceța, zise el tare, și vom avea de acum înainte un timp de activitate mai futins. Sfîrșindu-și însărcinarea, se scula.

— Te voi vedea mîine, zise el; nu vei

merge la biserică, nu te vei arăta nicîri: nu vei primi pe nimeni.

— Pot să fac aceasta? întrebă Estella. — Ești bolnavă,—și ai și de ce. Pe mîine. Schimbăra o sîrîngere de mină frățească, și rămase singură; dar nu izolată.

Cele două-zece și patru de ceasuri cari urmauă trecuă cum trec asemenea zile, în același timp foarte repede și foarte încet. Apoi, ceremonia avu loc, ridicarea corpului din casă atrăsese o mulțime mare de curioși și de vechi prieteni, cari se căiau de a fi lăsat să se stingă în singurătate o femeie pentru care avusese simă și afecțiune; erau de asemenea reporteri cari umblau după informații. Toată lumea aceea fu înșelată în speranțele sale nevăzînd pe Estella. Vederea tineretii văduve ar fi fost o pradă din cele mai alese atît pentru tinerii de modă cît și pentru nuyeliști; fură siliți să renunțe, nu fără cuvinte rău-tăcioase la adresa absentei, a cărei prezență ar fi provocat de sigur altele, nu mai puțin crude.

Benoist, pierdut în mulțime, asculta și culegea tot cu mare precisiunea; natura lui generoasă era exasperată de prostia și de rautatea așa zicînd impersonale ale mulțimilor, unde fie-care adaugă un cuvînt perfid fără a se gîndi la consecințe, pentru a spune ca toată lumea, pentru a avea aerul bine informat, poate pentru a face spirit; se simțea devenind crud ascultînd cum se grămădeau și ineptiile; bucuros ar fi dorit, ca acel împărat roman, ca toată această adunare să nu aibă de cît un singur cap pentru al putea doborî dintr-o singură lovitură.

El deșertă pînă la cea din urmă picătură cupa de infamii și de minciuni în timpul cînd urma coseiugul, din strada Lille pînă la Saint-Thomas d'Aquin, pînă la cîmîrlul

Père-Lachaise, și adună în el minie pentru luni, pentru ani, minie cu atît mai mare cît avea conștiința săfi fost unul din aceia, de a fi, ca și dinșii, judecat cu ușurință; singura lui superioritate era de a nu fi spus un cuvînt nimănu, André Bolvin însuși nu putuse să-l smulgă mărturisirea formală a bănelor sale.

Un tînar ofițer făcea să fie remarcat prin rautatea vorbelor sale; el urma pe jos convol, vorbind cu prieten, și se exprima pe socoteala d-nei de Beaurand cu o ușurință condanabilă.

— Reprezent familia mea, zicea el unui burtnos care anevoe iușea pasul în urme dricului urcînd către cîmîri, și apoi sunt și mulțumit că pot să dau d-nei Montclair această dovadă de simă, era o femeie foarte bună, cu totul demnă, și prietenă de aproape cu soacră-mea; dar d-na de Beaurand, după toate cîte le-a făcut, va înțelegi, sper, că a compromis destul numele pe care îl poartă; nu-i mai rămîne de cît să dispară și să se ascundă de lume.

Benoist nu putu rezista demnului care-l urmărea de două ceasuri. Pe pavajul devenit alunecos după o ploae repede de primă-vară, se făcu că-i scapă piciorul și alunecă izbi pe tînarul ofițer.

— Bagă de seamă! îi zise brusce acesta cu un gest nervos, continuîndu-și drumul.

(Va urma).

7 CASA DE SCHIMB
HESKIA & SAMUEL
BUCUREȘCI
No. 5 Strada Lipscani No. 5
Cumpără și vinde efecte publice și face orice schimb de monezi.
Cursul pe ziua de 16 Iunie. 1896

	Cump.	Vind
4% Renta Amortisabilă . . .	87	88
5% Amortisabilă . . .	99	99
6% Obligat. de Stat (Cov. R.) .	100	101
5% Municipale din 1883 . . .	96	97
5% » » » 1890 . . .	95	95
5% Scrișuri Funciar Rurale . . .	93	94
5% » » » Urbane . . .	90	90
5% » » » Iași . . .	84	85
Acțiunî Banca Națională . .	1605	1610
» » » Agricolă . . .	200	204
» » » Dacia Romînia asig. . .	405	410
» » » S-ta Națională asig. . .	420	425
S-tatea de Construcțiunî . . .	180	185
Florinî valoare Austriacă . .	2 10	2 13
Mărci Germane . . .	1 23	1 25
Bacnote Franceze . . .	100	101
» » » Italiene . . .	89	93
» » » ruble hirtie . . .	2 65	2 70

Imprimarea cu mașinile dublu-cilindrice, din fabrica Albert & Cie, Frankenthal și cu caractere din fonderia de litere Flinsch din Frankfurt A/M

MARE DEPOU
DE
Burlane de Basalt,
TEVE DE PLUMB,
FER ȘI TUCIU

Fortuni de cinepă și cauciu
Obiecte de faianță, alamă și tuciu pentru conducte de apă, scurgere, băi, tout à l'égout, gaz, etc. la

HANS HART
BUCUREȘCI, STR. BISEBICA AMZI, 14. — BUCUREȘCI

INSTALATOR
PENTRU
SISTEMUL TOUT A L'EGOUT
Și pentru încălziri centrale

VÎNTURATOARE
— No. 5 —
„NON PLUS ULTRA”
cu patru rotile, patru mînere
coș mărit și 12 site
la
VATSON & YUPELL
14 — Strada Academiei — 14
(Grădina Rașca)
— București —

I. DIAMAND
Atelier de Legătorie de Cărți
instalat pe lingă
Tipografia «EPOCA»
București, Str. Clemenței, 3

Lucrînd mai multî ani în fostul atelier «LINDNER», sunt în măsură a executa cu cea mai mare acurateță, eleganță și promptitudine, ori-ce lucrare atîngătoare de această branșă, cu prețuri mai reduse de cît ori-unde.

Este suficient a mi se adresa o carte poștală pentru ORI-CE COMANDĂ, pentru a mă prezenta la domiciliu.

75

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA ziarului „EPOCA” se află în Strada Clemenței No. 3.

Numai la magazinul **CENTRALA** este de găsit adevărata **Lumină incadescentă** sist. Auer Perfecționată cu prețurile foarte reduse

Acest magazin și atelier autorizat de Onor. Primărie este cel mai recomandat pentru instalări de gaz, apă, telegraf, canalizare băi, precum și tot felul de closete și tout à l'égout.

Magazin de expoziție
CENTRALA
Strada Biserica Ieni, No. 9 lingă Hotel Union (25—22)

La Tipografia EPOCA se vinde hirtie maculatură cu 45 bani kilogramul, în pachete de 10 kilograme.

Typografia „Epoca” execută ori ce fel de lucrări tipografice, cu prețuri avantajoase.

F. NOVAK
Furnizor al Curții Regale
București, Calca Victoriei No. 59
Mănuși și cravate etc.

PIANURI din cele mai renumite fabrici SINGURUL REPRESENTANT
al firmelor: STEINWAY (New-York), BECHSTEIN, SCHIEDMAYER, SCHIEDMAYER & SOHN, BÖNISCH etc.

NOU DE TOT
Pianuri automate
cu ori-ce fel de note; opere complete etc.
Pentru pianuri se acordă plata și în rate lunare.

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA ziarului EPOCA se află în Strada Clemenței No. 3.

Guturaiie, Tuse, Grippe, Influență, Bronșită, Astmă

GOUDRON GUYOT
LIQUEUR * CAPSULE
A se cere adresa
19, RUE JACOB, PARIS

Buboiie, Bole de Piele, Catare bāșiceii
In tōte farmaciile.

D. R. ROSETTI
AVOCAT
STR. BISERICA AMZEI No. 15

Intim institut de plasare autorizat de guvern încă din anul 1882, recomandă instituțoare, guvernante, menajere, bone de copii și femei de casă. Acest institut este în corespondență cu streinătate.

M-me Bandau
Aleea Carmen Sylva
săltura cu Cismegiu

74 25—17

DR. STERIE N. CIURCU
IX Polikangasse—No. 10. Viena
Consultațiunî cu celebritățile medicale și cu specialiștii de la facultatea de medicină din Viena

La Tipografia «Epoca» se vinde hirtie maculatură cu 45 bani kilogramul în pachete de 10 kilograme.

Cel mai bun nutriment pentru Copii

La Fleur d'Avoine Knorr

Vindecă toate afecțiunile de stomach

REPRESENTANT GENERAL PENTRU TOATĂ ROMÎNIA
I. LOUIS KLINGER
BUCUREȘTI ȘI IASI

41 (50—33)

ORDONANȚĂ
Tribunalul Comercial Ilfov
1896 Iunie 10 No. 4914

Avînd în vedere cererea din față făcută de Ilie Preda prin care cere îndeplinirea formalităților pentru cambii perdate.

Avînd în vedere că numitul petiționar, arată că a perdat Cambia cu data de 28 Octombrie 1895 și cu scadența de 26 Aprilie 1896 de lei 4000 semnată de Costache Teohari.

Avînd în vedere că petiționarul dovedește proprietatea și pierderea cambiei, prin publicarea ei în jurnalul «Universul» cu data de 9 Noembrie 1895 și cu scadența debitorului, făcută pe prezenta cerere.

Avînd în vedere și art. 355 C. C.

Pentru aceste motive

Not președintele Trib. Comercial Ilfov ordonăm ca ori-cine posedă cambia cu data de 28 Octombrie 1895 și cu scadența la 26 Aprilie 1896 de lei (4000) patru mii, semnată de (debitor) Costache Teoharie, să o prezinte la grefa Trib. Comercial Ilfov, în termen de 40 zile, de la aparițiunea prezentei ordonanțe, în «Monitorul Oficial», cunoscînd că în cas contrariu se va declara fără țarie, față cu posesorul.

Această ordonanță se va afișa în Sala Trib. și localurile Bursel și în Sala Primăriei, publicîndu-se în «Monitorul Oficial», ziarul «Dreptul», «Epoca» și «Voința Națională».

Președinte (ss) **I. STAMBULESCU**
(ss) p. Grefier S. NICOLESCU

Dos. 1523/96.
86 1—1

NU SE POATE!!!

Să-și comande cine-va Haine pînă nu vizitează renumitul Magazin **BAZARUL REGAL**, casă de încredere, unde șosesc succesiv colosale transporturi de stofe și haine, lucrute cu o rară eleganță.

BAZARUL REGAL
Casă de încredere
Toemal în fața Prefecturii Poliției Capitalei (25—26)

52

ANALISA SPECIALĂ
a
URINEI

Executată în mod conștiincios, după metodele cele mai nouă de către un specialist!

Analisa tuturor substanțelor
comestibile din comerțiu,
precum
beuturilor alcoolice în general, lapte, unt, oleiuri minerale și vegetale etc., se primesc spre efectuare la

VICTOR THÜRINGER
FARMACIST
BUCUREȘCI
154, Calea Victoriei, 154

Farmacia posedă cel mai bogat depou de Specialități medicinale articole pentru pansament și de aparate întrebîntate la căutarea, bolnavilor.

(79) (52—10)